

Kopie

Afgeleverd aan: WOONINSPECTEUR VLAAMS GEWEST
Uitsluitend voor bestuurlijke inlichting - behoeften van
inwendige aard

Arrestnummer CI 1290 /2017
Repertoriumnummer 2017/4124
Datum van uitspraak 15 november 2017
Roi-nummer 2017/CO/577
Notienummer parket-generaal 2017/PGA/2310 2017/VJ11/614

COIV
domeinen
wooninspectie

Hof van beroep Antwerpen

Arrest

kamer C4
correctionele zaken

Aangeboden op
Niet te registreren

COVER 01-00000961187-0001-0014-01-01-1

2017/PGA/2310 – 2017/VJ11/614

Het OPENBAAR MINISTERIE

en

DE WOONINSPECTEUR VAN HET VLAAMSE GEWEST,
met diensten gevestigd te 1210 Brussel (Sint-Joost-ten-Node),
Koning Albert II-laan 19 bus 22

eiser tot herstel

vertegenwoordigd door mr. Andy Beelen loco mr. Christian
Lemache, beiden advocaat bij de balie Limburg

tegen

1650

1.
bureelbediende,
geboren te op
wonende te Antwerpen,

beklaagde

vertegenwoordigd door mr. Jan Belde, advocaat bij de balie
Dendermonde

2. ...

3. ...

1. Ten laste gelegde feiten

PAGE 01-00000961187-0002-0014-01-01-4

Hetzij door de misdaad of het wanbedrijf te hebben uitgevoerd of aan de uitvoering rechtstreeks te hebben meegewerkt, hetzij door enige daad tot de uitvoering zodanige hulp te hebben verleend dat de misdaad of het wanbedrijf zonder zijn bijstand niet had kunnen worden gepleegd;

De eerste ...

Te van 25 november 2014 tot op heden,

A.

Bij inbreuk op artikel 433 decies S.W., met de bedoeling een abnormaal profijt te realiseren, rechtstreeks of via een tussenpersoon misbruik te hebben gemaakt van de kwetsbare toestand waarin een persoon verkeert ten gevolge van zijn/haar onwettige of precaire administratieve toestand, zijn/haar precaire sociale toestand, zijn/haar leeftijd, zwangerschap, een ziekte dan wel een lichamelijk of geestelijk gebrek of onvolwaardigheid door een roerend goed, een deel ervan, een onroerend goed, een kamer of een andere in artikel 479 S.W. bedoelde ruimte, verkocht, verhuurd of ter beschikking te hebben gesteld in omstandigheden die in strijd zijn met de menselijke waardigheid,

met de omstandigheid dat van de betrokken activiteit een gewoonte werd gemaakt;

met name ten nadele van hierna genoemde personen, verkerende in een precaire situatie, de hierna vermelde woongelegenheden verhuurd te hebben in het pand |
te

i.

aan | en | en hun twee kinderen
en | woning | op de eerste verdieping;

II.

aan | ; kamer | en op de derde verdieping voor;

III.

aan : , kamer op de derde verdieping achter;

B.

Bij inbreuk op artikel 5, strafbaar gesteld door artikel 20 §1 al 1 van het decreet d.d. 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode, als verhuurder, als eventuele onderverhuurder of als persoon die een woning ter beschikking, een woning die niet voldoet aan de vereisten en normen van artikel 5 rechtstreeks of via tussenpersoon verhuurd, te huur gesteld of ter beschikking gesteld te hebben met het oog op bewoning,

met de omstandigheid dat van de activiteit een gewoonte wordt gemaakt,

namelijk hierna vermelde woongelegenheden in het onroerend goed gelegen te :
, | gekadastraerd als :
met een oppervlakte van 104 m²,

eigendom van : (°), (°) en
(°), bij akte verleden op ;

I.

aan : , en hun kinderen : en
, woning op de gelijkvloerse verdieping;

II.

aan : en | en hun twee kinderen
, woning op de eerste verdieping;

III.

aan : , kamer en op de derde verdieping voor;

IV.

aan : , kamer op de derde verdieping achter;

De betichten tevens gedagvaard teneinde zich overeenkomstig art. 42, 3° en/of 43bis van het Strafwetboek, te horen veroordelen tot de bijzondere verbeurdverklaring van de vermogensvoordelen voortvloeiende uit de tenlasteleggingen A en B en tot de bijzondere verbeurdverklaring bij toepassing van artikel 42, 1° en artikel 433terdecies van het Strafwetboek van de woongelegenheden in het onroerend goed gelegen te :

, | , bestemd/gediend hebbend om het misdrijf te plegen, ervan eigenaar zijnde, conform de schriftelijke vorderingen van het OM neergelegd in het strafdossier.

Overgeschreven op het hypotheekkantoor van . op
ref.:
bedrag: |
de hypotheekbewaarder (get) |

eigendomsakte verleden door notaris, .

2. Bestreden beslissing

2.1.

Bij het vonnis, op tegenspraak gewezen ten aanzien van beklaagde en de eiser tot herstel, op 23 januari 2017 door de rechtbank van eerste aanleg Antwerpen, afdeling Antwerpen, kamer AC4, werd als volgt beslist:

Weert de syntheseconclusie van eerste beklaagde dd. 31 oktober 2016, samen met het aangehechte stuk, uit de debatten.

...

VEROORDEELT

eerste beklaagde voor de bewezen verklaarde en vermengde tenlasteleggingen A en B:

PAGE 01-00000961187-0005-0014-01-01-4

tot een hoofdgevangenisstraf van EEN JAAR

en

tot een geldboete van zesmaal DUIZEND EUR = ZESDUIZEND EUR

..

Ontzet eerste en... beklaagde uit de rechten bedoeld in artikel 31, eerste lid van het Strafwetboek voor een periode van VIJF jaar conform artikel 433 terdecies eerste lid van het strafwetboek;

Verplicht eerste en ... veroordeelde, als bijdrage voor de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan occasionele redders, elk tot het betalen van een bijdrage van 25 EUR, vermeerderd met 70 decimes en gebracht op 200 EUR per bijdrage.

Verplicht eerste en ... veroordeelde elk tot betaling van 1/3 van de kosten van het geding belopende in zijn geheel op 346,35 EUR en elk tot een vergoeding van 51,20 EUR.

...

Zegt dat de geldboeten van 6.000 EUR, vermeerderd worden met 50 decimes, zodat die geldboeten elk 36.000 EUR zullen bedragen.

Bepaalt de duur van de gevangenisstraf waardoor de geldboeten vervangen kunnen worden, bij gebrek aan betaling binnen een termijn vermeld in artikel 40 van het strafwetboek op drie maanden voor elke geldboete van 6.000 EUR.

Verklaart verbeurd het bedrag van 9.724,00 EUR ten aanzien van eerste beklaagde ..., zijnde het vermogensvoordeel voortvloeiend uit het misdrijf:

Wijst meergevorderde af.

Beveelt eerste [en tweede] beklaagde om met betrekking tot de zelfstandige woningen genummerd bus [] bus [] en bus [] van het pand gelegen te [] gekadastréerd als [] alle gebreken te herstellen, zodat deze woningen voldoen aan de normen van artikel 5 van de Vlaamse Wooncode en veroordeelt eerste [en tweede] beklaagde tot herbesteding van de kamers

genummerd bus : : en : : volgens de bepalingen van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, of tot sloping, tenzij de sloop verboden is, en dit alles binnen een hersteltermijn van 10 maanden na de uitspraak.

Zegt dat deze herstelmaatregel wordt opgelegd onder verbeurte van een dwangsom van 150 EUR per kalenderdag vertraging in het voltooide herstel, met een maximum van 60.000,00 EUR en dit vanaf de dag volgend op de laatste dag van de gestelde hersteltermijn.

In het geval dat de herstelmaatregel niet vrijwillig wordt uitgevoerd binnen de gestelde termijn, worden de Vlaamse wooninspecteur en het college van burgemeester en schepenen gemachtigd om ambtshalve in de uitvoering van het opgelegde herstel te voorzien met kosten ten laste van beklaagden, overeenkomstig art. 20bis, §7 en §8 van de Vlaamse Wooncode.

2.2.

Bij het vonnis, op verzet tegen voormeld vonnis d.d. 23 januari 2017, op tegenspraak gewezen op 24 mei 2017 door de rechtbank van eerste aanleg Antwerpen, afdeling Antwerpen, kamer AC8, werd als volgt beslist:

Verklaart het verzet ontvankelijk;

Stelt de behandeling van de zaak ten gronde in voortzetting op 22 september 2017 om 12.00 uur.

Houdt de kosten aan.

2.3.

Er werd hoger beroep ingesteld tegen voormeld vonnis d.d. 24 mei 2017 op de griffie van de rechtbank van eerste aanleg Antwerpen, afdeling Antwerpen:

- op 31 mei 2017 door het OPENBAAR MINISTERIE tegen al de beschikkingen op strafrechtelijk gebied.

2.4.

Er werd een verzoekschrift in de zin van artikel 204 Wetboek van Strafvordering ingediend op de griffie van de rechtbank van eerste aanleg Antwerpen, afdeling Antwerpen:

- op 31 mei 2017 door het OPENBAAR MINISTERIE.

3. Rechtspleging voor het hof

De zaak werd behandeld op de openbare zitting van 18.10.2017, waarbij het debat werd beperkt tot het aspect van de ontvankelijkheid van het door beklagde in eerste aanleg aangetekende verzet.

Het hof heeft hierbij gehoord:

- het Openbaar Ministerie in zijn uiteenzetting van de zaak en in zijn vordering,
- de eiser tot herstel in zijn middelen, ontwikkeld door zijn raadsman voornoemd,
- de beklagde in haar middelen van verdediging ontwikkeld door haar raadsman voornoemd.

De namens beklagde neergelegde conclusie werd in het beraad betrokken.

4. Beoordeling van de ontvankelijkheid van de rechtsmiddelen en van de omvang van het hoger beroep

4.1. Ontvankelijkheid van het hoger beroep

1. De verklaring van hoger beroep van het Openbaar Ministerie werd tijdig en regelmatig gedaan op de griffie van de rechtbank die het bestreden vonnis heeft gewezen.

2. Het verzoekschrift van het Openbaar Ministerie d.d. 31.05.2017 zoals bedoeld in artikel 204 Wetboek van Strafvordering werd tijdig ingediend ter griffie van de rechtbank die het bestreden vonnis heeft gewezen en de daarin bepaalde grief in verband met de ontvankelijkheid van het verzet is nauwkeurig.

3. Gelet op het bovenstaande is het hoger beroep van het Openbaar Ministerie regelmatig naar vorm en termijn en ontvankelijk.

4.2. Omvang van het hoger beroep

Het hof heeft ambtshalve geen grieven van openbare orde opgeworpen zoals bedoeld in artikel 210, tweede lid Wetboek van Strafvordering.

Gelet op de overwegingen onder rubriek 4.1. van dit arrest is de rechtsmacht van het hof daarom beperkt tot de beoordeling van de beschikkingen op strafrechtelijk gebied van het bestreden vonnis die betrekking hebben op het ontvankelijk verklaren van het verzet.

5. Beoordeling van de ontvankelijkheid van het verzet

Het vonnis waartegen beklaagde in eerste aanleg verzet heeft aangetekend, betreft het vonnis van de correctionele rechtbank van Antwerpen, afdeling Antwerpen, AC4 kamer, d.d. 23.01.2017.

De vraag die eerst dient beantwoord te worden is de vraag of dit vonnis een vonnis op tegenspraak betrof, dan wel een vonnis bij verstek. Hierbij is de kwalificatie in het bestreden vonnis ('bij verstek' of 'op tegenspraak') niet doorslaggevend.

Voor wat betreft het overzicht van de procedure die resulteerde in het vonnis d.d. 23.01.2017, verwijst het hof naar het bestreden vonnis, meer bepaald blz. 5 en 6.

De eerste rechter heeft in het bestreden vonnis terecht geoordeeld dat art. 185 §2, laatste lid Sv. niet van toepassing is in dit dossier, om reden dat er door de eerste rechter op geen enkel ogenblik een 'bevel tot persoonlijke verschijning' ten aanzien van beklaagde werd uitgevaardigd.

Ingevolge een op de zitting van 28.06.2016 bepaalde conclusiekalender, werden er namens beklaagde tijdig conclusies neergelegd ter griffie op 31.08.2016 (stuk 370). Ook namens de wooninspecteur en namens het Openbaar Ministerie werden tijdig conclusies neergelegd (stukken 371 en 372).

De syntheseconclusie voor beklaagde [REDACTED], dewelke neergelegd diende te worden uiterlijk op 01.11.2016, bevond zich echter niet in het dossier tijdens de behandeling van de zaak op 29.11.2016. Het Openbaar Ministerie verzette zich ter zitting tegen de neerlegging van deze syntheseconclusie, en vroeg de wering ervan.

Uit het proces-verbaal van openbare terechtzitting d.d. 29.11.2016 (stuk 375) blijkt dat na de discussie tussen partijen over het al dan niet neerleggen van de syntheseconclusie voor beklaagde [REDACTED], de zaak ten gronde werd gepleit. Hierbij heeft de raadsman van beklaagde gevraagd om te akteren dat hij de heren [REDACTED] en [REDACTED] wenst te horen als getuigen, "zoals vermeld in zijn syntheseconclusie". De verdediging heeft na de replieken van het Openbaar Ministerie en van de eiser tot herstel nog het laatste woord gehad.

Het hof is van oordeel dat beklaagde [REDACTED] op de zitting van 29.11.2016 haar volledig verweer heeft kunnen voeren met betrekking tot de tegen haar aangevoerde tenlasteleggingen. Haar eerste conclusie, neergelegd ter griffie d.d. 31.08.2016, werd immers niet uit de debatten geweerd, en werd derhalve door de eerste rechter in haar beraad betrokken. Deze conclusie bevat het verweer ten gronde van beklaagde [REDACTED].

De syntheseconclusie van beklaagde [REDACTED] is voor het grootste gedeelte een letterlijke herneming van haar eerste conclusie d.d. 31.08.2016. In de syntheseconclusie, die door de rechtbank in haar vonnis d.d. 23.01.2017 uit de debatten werd geweerd, heeft beklaagde nog bijkomend gevraagd om enkele bewoners van het pand ter zitting te horen als getuige.

Ondanks de wering van deze syntheseconclusie, heeft de rechtbank in haar vonnis d.d. 23.01.2017 toch geantwoord op dit verzoek van beklaagde [REDACTED], om reden dat dit verzoek – na de discussie over het al dan niet weren van de syntheseconclusie – door de raadsman van beklaagde [REDACTED] tijdens de pleidooien mondeling werd gedaan met de uitdrukkelijke vraag om dat mondeling verzoek tot het horen van de getuigen ter zitting te akteren op het proces-verbaal van openbare terechtzitting d.d. 29.11.2016. Dit verzoek werd dan ook geakteerd door de griffier, zoals blijkt uit de inhoud van het proces-verbaal van openbare terechtzitting d.d. 29.11.2016 (stuk 375).

De rechtbank heeft in haar vonnis d.d. 23.01.2017 op gemotiveerde wijze (blz. 6 en 7, randnummer 5) het verzoek van beklaagde tot het horen van deze getuigen afgewezen. Ook op de andere argumenten van beklaagde (zoals opgenomen in haar conclusie neergelegd ter

griffie d.d. 31.08.2016 en zoals mondeling toegelicht op de zitting d.d. 29.11.2016) werden door de eerste rechter op gemotiveerde wijze beantwoord.

Bijgevolg is het hof van oordeel dat beklagde in eerste aanleg haar volledig verweer heeft kunnen voeren, en dat de proceshandeling die in haar afwezigheid werd gesteld op de zitting van 09.01.2017 (na heropening der debatten *“teneinde de syntheseconclusie van beklagde te voegen aan het dossier en partijen toe te laten hieromtrent standpunt in te nemen”* – zie motivering tussenvonnis d.d. 02.01.2017 – stuk 379) niet relevant was voor de beoordeling van de schuldvraag.

Bij een heropening der debatten wordt het debat immers steeds beperkt tot de reden voor de heropening der debatten, zoals deze omschreven wordt in de beslissing tot heropening der debatten: in casu betrof dit niet langer de behandeling van de zaak ten gronde (die reeds integraal was gepleit op de zitting van 29.11.2016), doch enkel de vraag of de syntheseconclusie van beklagde al dan niet uit de debatten diende te worden geweerd.

Deze vraag zou in elk geval positief (dus wering van de syntheseconclusie van beklagde) beantwoord worden door de rechtbank, om reden dat beklagde deze syntheseconclusie niet tijdig had overgemaakt aan het Openbaar Ministerie (deze syntheseconclusie werd gemaïld naar: | in plaats van naar | . Over het feit dat beklagde haar syntheseconclusie niet tijdig had overgemaakt aan het Openbaar Ministerie, bestaat zelfs geen betwisting tussen partijen.

Anders dan de eerste rechter, is het hof van oordeel dat het debat op de zitting van 09.01.2017 niet *“minstens onrechtstreeks”* de beoordeling van de schuld van beklagde raakte, gelet op de beperkte draagwijdte van de heropening der debatten en rekening houdend met de vaststelling dat de zaak integraal werd gepleit op de zitting van 29.11.2016 (eerste conclusie van beklagde in het debat en mondeling toegelicht en aangevuld met het verzoek tot het horen van getuigen, met laatste woord voor beklagde).

Het is geenszins zo – zoals beklagde op blz. 3 van haar beroepsconclusie voorhoudt – dat haar geen redelijke mogelijkheid zou zijn geboden om op de laatste zitting (09.01.2017) aanwezig te zijn, waardoor haar recht van verdediging zou zijn geschonden. Beklagde was aanwezig op de zitting van 29.11.2016, bijgestaan door haar raadsman, en zij heeft haar volledige verweer kunnen voeren in verband met de tegen haar ingebrachte bezwaren. Beklagde en haar raadsman hebben op die zitting vernomen dat er vonnis zou worden uitgesproken op de zitting van 02.01.2017.

Wanneer beklaagde ervoor kiest om noch persoonlijk, noch door haar raadsman, aanwezig te zijn bij de uitspraak van het vonnis, en wanneer ervoor wordt gekozen om in de daarop volgende dagen het vonnis niet te gaan inzien ter griffie, kan bezwaarlijk ernstig worden voorgehouden dat aan beklaagde *“geen redelijke mogelijkheid zou zijn geboden om op de laatste zitting (09.01.2017) aanwezig te zijn”* waardoor haar rechten van verdediging geschonden zouden zijn. Er is geen sprake van enige overmacht in hoofde van beklaagde.

Aangezien het vonnis d.d. 23.01.2017 een vonnis op tegenspraak betreft, en het rechtsmiddel van verzet niet openstaat tegen vonnissen op tegenspraak, is het verzet van beklaagde d.d. 20.02.2017 tegen het vonnis d.d. 23.01.2017, onontvankelijk.

6. Wettelijke bepalingen

Het hof houdt rekening met volgende wettelijke bepalingen, de artikelen:

- 11, 12, 14, 24, 31 tot 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935
- 162, 185, 187, 190, 190ter, 194, 195, 199, 200, 202, 203, 203bis, 204, 210, 211, 211bis van het Wetboek van Strafvordering
- 1, 2, 3, 7 van het Strafwetboek

7. Beslissing

Het hof,

Rechtdoende op tegenspraak en met eenparigheid van stemmen;

Beslist op grond van de hoger vermelde redenen, binnen de perken van het hoger beroep zoals hiervoor bepaald, als volgt:

Verklaart het hoger beroep ontvankelijk;

Het bestreden vonnis wijzigend;

PAGE 01-00000961187-0012-0014-01-01-4

Verklaart het verzet van beklagde d.d. 20.02.2017 tegen het vonnis d.d. 23.01.2017 onontvankelijk;

Veroordeelt de beklagde tot de kosten van haar verzet in eerste aanleg, deze voorgeschoten door de openbare partij in totaal begroot op 55,00 euro;

Veroordeelt de beklagde tot de kosten van deze procedure in hoger beroep, deze voorgeschoten door de openbare partij in totaal begroot op 84,83 euro.

Dit arrest is gewezen te Antwerpen door het hof van beroep, kamer C4, samengesteld uit:

L. Knapen raadsheer d.d. voorzitter

J. Daenen raadsheer

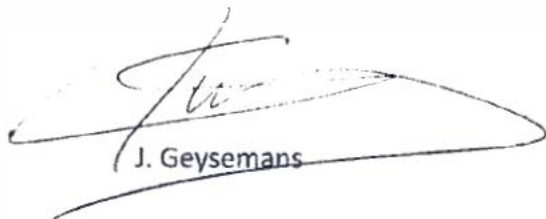
J. Decoker raadsheer

en in openbare terechtzitting van 15 november 2017

uitgesproken door L. Knapen, raadsheer d.d. voorzitter

in aanwezigheid van het lid van het Openbaar Ministerie vermeld in het proces-verbaal van de terechtzitting

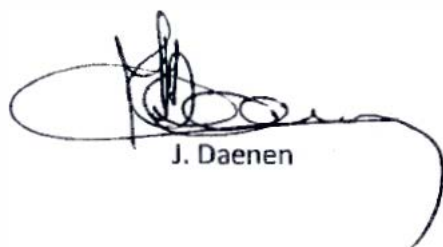
met bijstand van griffier J. Geysmans

J. Geysmans

J. Decoker

in de onmogelijkheid zijnde om te tekenen
(art. 195bis Wetboek van Strafvordering)

J. Daenen

L. Knapen

